

Prenumerata.

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25 miesięcznie kop. 75.

Za odosłaniem do domu dopłaca się kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką je. dnorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50 Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dniu powszednie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęczone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do Kurjera Warszawskiego przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska 18.

— W dniu jutrzejszym na pamiątkę św. Marji Magdaleny w kościele św. Jacka (po-dominikańskim) odbędzie się nabożeństwo odpustowe. Na tęż intencję odpust w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odłożonym jest na niedzielę, tj. 26 go b. m.

— W dniu jutrzejszym odbędzie się też odpust we wsi Wawrzyszewie, w okolicy Bielan, jako w kościele pod wezwaniem św. Magdaleny.

— Jutro przyrąda w kaplicy instytutowej św. Kazimierza (na Tamce) nabożeństwo odpustowe ku czci św. Wincentego à Paulo, odłożone z dnia 19-go b. m. na dzień jutrzejszy.

Przegląd polityczny.

Mając teraz przed oczyma artykuły prasy angielskiej, które w telegraficznych streszczeniach tak zaniepokoiły giełdę, sprawozdawcy polityczni niektórych dzienników zagranicznych przekonywają się ze zdziwieniem, iż artykuły te nie mają w sobie nie tak bardzo alarmującego i nie byłyby wywołały popłochu, gdyby były odrazu znane w całości. Pod tym względem zdaje się jednak, że dziennikarze, którzy tak piszą, ulegają mimowolnemu złudzeniu. Gdyby w swoim czasie zamiast telegraficznego streszczenia otrzymanych w Londynie pogłosek i wiadomości, telegrafowano ich tekst dosłownie, byłyby one wzbudziły ten sam niepokój, też same obawy, które dzisiaj po różnorodnych zapewnieniach i wyjaśnieniach, gdy wzięło górę przekonanie, iż niebezpieczeństwa wojny na teraz bynajmniej nie ma, stały się prawie niezrozumiałymi.

Parę dni temu doniosły telegramy, że policja hiszpańska wpadła na trop sprzysiężenia republikańskiego w północnej Hiszpanji i przez aresztowanie przywódców zapobiegła wybuchowi. O tym niedoszłym wybuchu donoszą z Madrytu pod d. 16-ym b. m., iż rząd już na kilka dni przedtem miał wiadomość o przygotowaniach do ruchów republikańskich, ale przedsięwzięte kroki zapobiegawcze wydały rezultat pomyślniejszy, niż się można było spodziewać. W Madrycie, Saragocie i Mataro wykryto rewolucjonistów, których przygotowania były już bardzo daleko posunięte. W Saragocie w jednym

domu wiejskim aresztowano 16 osób, w Mataro 8. Byli to ludzie już uzbrojeni i mający wyruszyć w góry, gdzie na nich oczekiwały uzbrojone bandy. W ręce polieji wpadły zapasy broni i ważne dokumenta. Obecnie wszędzie panuje w Hiszpanji spokój.

Rozrzutność króla bawarskiego i powstały ztąd oplakany stan jego listy cywilnej doprowadziły do tego, że obecnie dzienniki zaczynają się już zastanawiać nad kwestją ustanowienia rejencji. Naturalnie o sprawie tej milczą dzienniki bawarskie, ale za to tem śmielej rozpisują się niektóre pisma wychodzące w innych państwach związkowych, a szczególnie w Prusach, do czego materiału dostarczają korespondencje z Monachjum, oparte na informacjach osób doskonale ze stanem rzeczy obznajmionych. Zle doszło już do tego stopnia, że sekretarz stanu Gresser, administrator kasy gabinetowej, nie mogąc napełnić tej beczki Danaid, popadł w nielaskę i zapewne będzie musiał złożyć swój urząd, naturalnie wskutek czynionych królowi Ludwikowi przedstawień, iż nie ma z kąd brać pieniędzy. Takż sam los spotkał dawniej jego poprzednika Pfistera, który wypracował plan umorzenia długów królewskich, skazujący monarchę na bardzo ścisłą oszczędność.

Co do rejencji konstytucja bawarska zawiera postanowienie bardzo wyraźne, że gdyby panujący wskutek jakiegokolwiek przyczyny, trwającej dłużej niż rok, nie mógł osobiście wykonywać funkcji rządowych, a sam na ten wypadek nie poczynił lub nie mógł poczynić odpowiednich rozporządzeń, wtedy te winny być wyjaśnione, ustanawia się rejencja w taki sam sposób, jak w razie niepełnoletności króla. Kwestja kto miałby objąć stanowisko rejenta nie przedstawia wątpliwości. Ponieważ brat króla ks. Otto jest nieuleczalnie umysłowo chory, więc rejencja musiałaby być poręczona stryjowi królewskiemu księciu Luitpoldowi, a gdyby ten odmówił—jego najstarszemu synowi, ks. Ludwikowi, domniemanemu następcy tronu. Książę Ludwik ma podobno pewne predylekcje do ultramontanizmu, jest jednak wzorowym ojcem rodziny i obywatelem. Będąc bardzo bogatym, żyje stosunkowo nader skro-

mpnie. Ludność bawarska przywykła w nim wi dzieć następcę tronu i z zadowoleniem, gdyby do tego przyszło, powitałaby przejście steru rządów z rąk króla odludka i marnotrawcy w ręce księcia, posiadającego wprost przeciwnie przyimoty.

W sprawie brunswickiej, a raczej w ogólnej sprawie prawa dziedziczenia tronów niemieckich przez książąt cudzoziemskich, dziennik Truth, którego specjalnością jest kronika zakulisowych wypadków dworskich, opowiada ciekawy faksik. Jeszcze przed dziewięćmi laty rząd niemiecki miał proponować ks. edymburskiemu milion f. st. gotówką i 60,000 f. st. rocznej renty za zrzeczenie się sukcesji tronu sasko-koburskiego. Ks. edymburski, zgadzając się na to w zasadzie żądał, żeby zamiast renty dożywotniej, wypłacono mu w gotówce drugi milion f. st. Wskutek tej odpowiedzi układy wówczas zostały przerwane i już ich potem nie wznowiono, obecnie zaś rząd niemiecki stara się urządzić w ten sposób, aby cudzoziemskich książąt wykluczyć od zasiadania na tronach w Niemczech, bez obowiązku płacenia im milionów i wyznaczania jakiegokolwiek renty.

Bank państwowy dla szlachty.

Zapowiedziana Najwyższym ukazem z dnia 14-go kwietnia 1885-go r., a Najwyżej zatwierdzona dnia 3-go czerwca 1885-go r. ustawa banku szlacheckiego, wchodzi w życie. Działalność banku tego rozciąga się tylko na gubernje Rosji europejskiej bez Finlandji, prowincyj nadbałtyckich i Królestwa Polskiego.

Znaczenie instytucji tej w rozwoju ekonomicznym Cesarstwa ważnem bez zaprzeczenia będzie.

Do dnia 19-go lutego 1861-go r., to jest do uwłaszczenia włościan, gubernje należące do jenerał-gubernatorstwa kijowskiego i wileńskiego posiadały kredyt długoterminowy państwowy, ześrodkowywany się w dwóch instytucjach rządowych kredytowych: w kasach depozytowych i urzędach ogólnej

PIERWSZY TOMIK.

Siedział na drewnianym stolku i rękoma obiema głowę podparłszy, patrzył w książkę, rozłożoną przed nim na stole.

Przebiegał oczyma kartki drukiem pokryte, przetrzącał je z szybkością, a twarz mu pałała i pierś unosiła się od przyspieszonego oddechu.

Z iskrzącymi się oczyma czytał, czytał długo, aż dobiegł do końca i zamknąwszy książkę, rzucił ją na bok.

Był to pierwszy tom jego poezji, pierwszy zbiór jego myśli, żalów, cierpień, uniesień i radości, pierwsze dzieć, które ujrzało świat ten, wymknąwszy się z pod serca, dzieć pełne fantazyjności, jak i jego twórca, pełne nadziei i zwątpienia, pełne wiary i niewiary...

I teraz dzieć to leżało na stole porzucone, a ojciec jego siedział zadumany.

Na twarzy malowało się zadowolenie, gdy spoglądał na piękną okładkę swego dzieła.

Doszedł do celu!

A ileż to przecierpiał, ileż zniechęceń, ileż docinków ostrych, przykrych, serce rozdzierających obilo się o jego uszy?

Trudno zliczyć!

Nie wierzone mu, nie dowierzano jego twórczości, którą on czuł w głębi siebie, nie dowierzano jego sile, w którą on wierzył, bo wiedział, że nosi ją w swem łonie, bo wiedział, że ogień buchający podżęga ją nieustannie.

O, ci ludzie nie mieli serca! Nie widzieli jaką zbrodnię popełniają, odbierając temu który wierzy—wiare, temu, który ufa—nadzieję, temu, który ko-

cha—zohydzając przedmiot jego najgorętszej, najświętszej miłości.

Dziś—on kapłanem tej sztuki, kapłanem, poświęconym przez sobór starych, wytrawnych już arcykapłanów...

I napawa się tą chwilą szczęścia, pierwszą w życiu czy ostatnią, któż wiedzieć może?

A w kolo niego cisza, ledwie zegar swym regularnym tyk-tak przerywa ją, czyniąc tem więcej tajemniczą i jednostajną.

I chmura powoli osiada na czole jego, boleści piętna zmarszczkami znacząc, a ręce, chude palce we włosy utopiwszy, kureczą się i zaciskają nerwowo.

Kilka lat temu, kilka miesięcy nawet—z jaką radością biegłby ze swym tomikiem pod pachą tam, gdzie z ciepłem by go przyjęto, gdzieby szczęście przyniósł sobą!... Dziś na cóż mu ten tryumf, z kimże podzieli tę swoją dumę szlachećną, komu się zwierzy ze swych uczuć i planów?

Ze światem zerwał—nie ma nikogo.

Zdawało mu się, że ludzie, ci opętanci, goniący za groszem, lub igraszką, niepotrzebni mu, że stosunki z nimi goręć jedynie w serce zleją—w tej chwili spostrzegł jak się mylił...

Dzisiaj, ach! gdyby był choć ktoś jeden, coby prócz niego, wraz z nim usta w uśmiech złożył, coby wraz z nim lęz uронił nad spowiedzią serca ludzkiego! Zgola nikt, a dałby miliony za chwilę jedną zachęty i pochwały z ust życzliwych, bliskich sercu, ukochanych istot...

Odracony, samotny, sierota, przed kimże wyleje tę siłę, tę lawinę szaleństw swych młodzieńczych, zaprzatających mu serce i umysł?

I czolo ręką naciera, i głowę opuści, i o stół oprze, i oczy znużone kleją się do snu.

Zasypia.

I gdzieś, w jakimś pokoju skromnym widzi mło-

da dziewczynę wycytującą się w jego poezje. Twarz jej piękna zmienia się z każdą chwilą: raz staje się straszna, piekielna, to znów smutna, cierpiąca, czasem spokojną i czystą, jak iza, która, po liu biegnąc, na stronicę kroplami spada. Widzi, jak do serca, do ust przyciska ona te głoski, kryjące jego myśli, jego uczucia, jak z nim współczuje, jak go kocha, jak rozumie...

Przebudził się i spojrział zdziwiony.

Przetarł oczy, jakby szukał obrazu, który widział przed chwilą, o Boże! to była mara tylko, to był sen tylko...

A przed nim stanęła rzeczywistość szara, ciemna, mglista, braskiem słońca ledwie wschodzącego oświecona, a na stole leżał tom poezji, lampa sycająca dogasała, walcząc z przeciskającą się jutrenką.

Rozpacz i wściekłość karminem zabarwiła twarz jego.

Porwał się, chwycił swe dzieć i szkło zdjąwszy z lampki, bez namysłu kartki swych utworów do ognia przyłożył.

Papier gorzeć począł—ogień powoli posuwał się coraz dalej. On trzymał w ręku gorejące karty i bezbyślnym wzrokiem patrzył przed siebie.

Poczuł gorąco, spojrział—książka już była prawie spalona, pozostał brzeżek zaledwie. Rzucił go na ziemię. Ogień zgasł za chwilę, pozostawiając ślad na podłodze.

Tym śladem był popiół, który zaczerpnął białą, świeżo wymytą posadzkę pokoju.

A na jego duszy, niedawno szczęściem opromienionej, niedawno jasnej jeszcze, także ciemne contki osiadły.

Dziś nikt mu do ucha nie szeptał słów zniechęcenia złowrogich, on sam o swą przyszłość dziś pytał...

Ursyn.

troskliwości (Prykazy obszczestwiennoho przyzrenia). Instytucje te, stosownie do ówczesnego rachunku, wydawały pożyczki na dusze, o ile takowe były uposażone ziemią, ta zaś znów, według zasadniczych praw Cesarstwa, mogła być tylko własnością szlachty.

Z chwilą wejścia w życie ukazu z r. 1861 go zaprzestano udzielać pożyczek, do tej zaś chwili wydawane, potrącone zostały z tak zwanych wykupów, tj. należności za ziemię nadaną włościanom.

Ciężkie to wtedy chwile przechodzić musiała większa własność ziemska tych prowincyj. Zmieniony ustrój stosunków rolnych, dość zacofane systemy gospodarze i brak finansowych zasobów, postawiły tamtejszych właścicieli nad brzegiem ruiny. W tem położeniu inicjatywa prywatna w r. 1862-im usiłowała stworzyć Towarzystwo kredytowe ziemskie w Wilnie i Kijowie, usiłowania te jednak do pożądaných rezultatów nie doprowadziły. Powstałe Towarzystwa wzajemnego kredytu dodatnio również nie oddziaływały.

Do roku 1872-go, tj. przez lat jedenaście, tamtejsza własność ziemska, pozbawiona zupełnie kredytu, waleczyć musiała z najcięższym brakiem, upadać pod brzemieniem niepomiernego trudu. W tym roku dopiero usiłowaniam miejscowych kapitalistów udało się założyć dwa prywatne banki ziemskie: kijowski i wileński.

Na pozór zdawaćby się mogło, że banki te powstałe z inicjatywy prywatnej, mające tylko na celu spekulację i zysk akcjonariuszów, dodatniego wpływu nie wywrą. Stało się jednak przeciwnie. Tamtejsza własność ziemska jęcząca pod brzemieniem lichwiarskich zobowiązań, przyjęła jak dobrodziejstwo instytucje bądźco bądź udzielające pożyczek o procencie względnie niskim i amortyzacyjnych. I bez zaprzeczenia banki prywatne ziemskie były dobrodziejstwem dla tych prowincyj. W chwili, gdy tamtejsza własność ziemska zagrożoną była wyzuciem się z ojcowizny, gdy gospodarstwa rolne, pozbawione kapitału meljoracyjnego i obrotowego, znajdowały się w opłakanem położeniu, kredyt przez banki prywatne udzielany, był dla nich rosą ożywcza.

W r. b. władza Najwyższa, chcąc przyjść w pomoc szlachcie, jako ciała państwowemu i uznając trudności kredytu banków prywatnych, postanowiła założyć „Bank państwowy dla szlachty”.

Zanim statuta banku tego ogłoszone zostały, zwykły optymizm natury ludzkiej posunął się do najśmielszych przypuszczeń sądząc, że przyszedł bank szlachecki będzie instytucją kredytowo-filantropijną, że będzie bezwzględnie panaceum uzdrawiającem wszelkie cierpienia, usuwającem wszystkie braki większej własności ziemskiej.

Ze pomiędzy temi różowemi nadziejami a rzeczywistością, z chwilą ogłoszenia statutów banku, musiała wyrosnąć olbrzymia granica—było do przewidzenia. Nam natomiast, pomijając te niedociągłe marzenia, należy zastanowić się nad znaczeniem przyszłego banku i porównawczo ocenić, jaka jest pomiędzy nim a funkcjonującymi już bankami prywatnymi różnica, czyli o ile przyszedł bank odpowie zadaniu zasadniczo mającemu przyjść z rzeczywistością pomocą własności ziemskiej tych prowincyj, którym korzystać z jego działalności dozwolono.

Przyjrzyjmy się* głównym* paragrafom ustawy banku szlacheckiego.

Kredyt długoterminowy państwowy bank szlachecki udzielać będzie: a) szlachcie dziedzicznej, posiadającej nieruchomości ziemską, położoną w granicach Rosji europejskiej, z wyłączeniem Finlandji, kraju nadbałtyckiego i Królestwa Polskiego; b) nieruchomości ta ma być warta więcej niż rs. 1,000 (§ 31). Myślą prawodawcy było przyjście z pomocą szlachcie, a zastrzeżenie b) dlatego położone zostało, że celem banku jest przyjście z pomocą większej własności ziemskiej, mała bowiem własność dostatecznie już korzysta z kredytu długoterminowego w bankach włościańskich Najwyżej w dniu 18-ym maja r. 1882-go ustanowionych. Zastrzeżenie co do udzielania pożyczek tylko szlachcie obostrzone jest rygorem, na mocy którego, w razie gdyby majątek zastawiony w banku przeszedł w inne ręce, nieszlachecka, tenże obowiązany jest zapłacić całą należność bankowi w ciągu lat pięciu, wyjątek zaś jedynie dozwolony jest dla prawnej beztestamentowej sukcesji.

§ 21 i 22 zawierają rzejisy ogólne co do bezpieczeństwa lokowanej pożyczki, zasadzające się na tem, że majątek przystępujący do pożyczki innych długów mieć nie powinien lub też wierzyciele jego na pożyczkę tę zgodzić się powinni, w razie zaś gdy majątek znajduje się w posiadaniu kilku właścicieli, wspólnie oni zgodzić się na zastawienie go w banku muszą. W razie jeśli zdeprecjonowany majątek uznany będzie za niezabezpieczający wypłatności pożyczki, wówczas bank mocen będzie żądać od właściciela majątku spłacenia jednoczowo całej części

przewyższającej wartość majątku, gdy zaś tenże do wymagań tych się nie zastępuje, majątek wystawia się na sprzedaż przez licytację, a suma brakująca do całości pożyczki może być dochodzoną na właściciela majątku na drodze sądowej.

Pożyczki banku szlacheckiego wydają się stosownie do woli dłużnika na dwa terminy: na lat 48 i miesięcy 8 i na lat 36 miesięcy 7. Od pierwszej pożyczki dłużnik opłaca tytułem procentu 2 1/2%, na amortyzację 1/4%, na rozchody przy zarządzie banku i na kapitał zapasowy 1/8%, czyli rocznie 5 1/8%. Przy pożyczce zaś 36-ioletniej opłaca się na procent 2 1/2%, na amortyzację 1/2%, na rozchody i kapitał zapasowy 1/8%, czyli rocznie 6 1/8%.

Wartość danego majątku do pożyczki przystępującego ustanawia się bądź według normy, mającej być oznaczoną za porozumieniem się ministrów: finansów, dóbr państwa i spraw wewnętrznych, lub też według specjalnego ocenienia danego majątku. Wybór pod tym względem służy obu stronom: w razie jeśli bank uzna w danym wypadku ocenienie normalne za zbyt wysokie, odwołą się do ocenienia specjalnego; jeśli pożyczający zażąda pożyczki wyższej, niż ta jaką może otrzymać podług ocenienia normalnego, odwołą się do ocenienia specjalnego. To ostatnie opierać się ma na średnim dochodzie i średniej cenie sprzedażnej ziemi w odnośnej miejscowości. Znajdujące się w majątku fabryki, zakłady przemysłowe i górnicze nie wchodzi do ocenienia; budynki niezbędne do prowadzenia gospodarstwa, a przyjęte przy ocenie majątku, powinny być asekurowane do końca długu; w razie pożaru powinny być odbudowane. Prawodawca miał również na myśli podniesienie gospodarstwa leśnego, gdyż ustawa banku mówi: „Las rosnący o tyle wchodzi do ocenienia, o ile wyrąb takowego odbywa się podług planu leśnego i właściciel zobowiąże się od takowego nie odstępować.”

Normę pożyczki statuta określiły nie zbyt wysoko, gdyż na 60% wartości majątku; jeśli jednak majątek zastawiony już jest w jakiej prywatnej instytucji i dług dotychczasowy zamienia się na dług w banku szlacheckim, wówczas statuta banku pozwalają zaciągnąć pożyczkę do wysokości 75% wartości dóbr, ale to tylko w drodze wyjątku i w takich tylko warunkach, gdy odnośna decyzja rady banku, poparta większością dwóch trzecich głosów członków rady, znajdzie sankcję ministra skarbu. Ułatwienie to ma na celu przyjście z pomocą właścicielowi ziemskiemu udzieleniem im kredytu tańszego, niż dotychczasowy.

Termin spłaty rat pożyczkowych wyznaczony jest na dzień 1-szy maja i 1-szy listopada każdorocznie. Jeżeli dłużnik nie zapłaci w terminie należnej raty, wówczas płaci karę za pierwsze dwa miesiące po 1/2 procent miesięcznie, następnie 1% miesięcznie. Niewniesienie raty w rok po terminie pociąga za sobą sprzedaż majątku przez licytację. W razie klęsk losowych dozwolone jest odroczenie spłaty rat pożyczkowych. To ostatnie nie będzie całkowicie bezpłatnem, ale w każdym razie bardzo dogodnem dla klienta banku, bo za opłatą 6% od sumy rocznych rat pożyczkowych dłużnicy będą wolni od rygoru opłacenia w ciągu trzech lat dwóch półrocznych rat, przypadających na rok, w którym klęska nawiedziła dany majątek lub też w ciągu roku jednej raty półrocznej. Pragnący otrzymać „zawieszenie” opłat powinien nie później jak w ciągu miesiąca po wydarzonej klęsce wnieść petycję do filji banku, gdyby zaś powodem prośby miał być zupełny nieurodzaj, to termin jej złożenia przedłuża się do 1-go października danego roku.

Pożyczki banku szlacheckiego wydawane będą w listach zastawnych tegoż banku 5%. Gwarancja ich polega: 1) na majątkach, na które zostały wydane, to też suma listów zastawnych nie może przewyższać sumy długów na majątkach zastawionych ciężających; 2) na wszelkich środkach w rozporządzeniu rządu zostających. Listy te ulegają losowaniu za pomocą opłaty na amortyzację częściową perjodyczną lub całkowitą. Przyjmują się na spłacenie należności dawnym państwowym kredytowym instytucjom. Listy przyjmują się także jako kaucja przy dostawach i w ogóle zobowiązaniach osób prywatnych względem rządu, na tych samych zasadach co i 5% bilety banku państwa. Poznawszy w ten sposób główne zasady instytucji, pozostaje nam jeszcze zestawieć porównawczo jej znaczenie odnośnie do istniejących już banków prywatnych, rozebrać o ile konwersja korzystną być może i zaznaczyć stronę organizacyjną banku państwowego.

C. R.

Wystawa.

XXIV. Dział górniczy.

Bogactwa górnicze kraju naszego nie są jeszcze dostatecznie eksploatowane. Znany jest wszystkim

projekt p. Szafarkiewicza inżyniera, redaktora pisma specjalnego, dążący do dokonania badań wnętrza ziemi z względem na cele przemysłowe, projekt, który jakkolwiek powszechnie uznany, jednak tylko wyjątkowo w niektórych miejscach przez pojedyncze osoby jest wykonywany. Kiedyś, może w niedalekiej przyszłości, znajdzie on szersze zastosowanie, a wynalezione skarby eksploatowane zostaną.

Tymczasem wystawa przedstawiła nam kilka kopalni węgla i kilka rud żelaznych, po za tem zaś bardzo niewiele pojedynczych dążeń.

Z kopalni węgla najwięcej na siebie zwracała uwagę kopalnia „Jan” w Dąbrowie, nadzwyczaj interesująco przedstawiona przez właściciela p. Franciszka Łapińskiego. Zajęto na nią osobny pawilon, w którym urządzono chodnik kopalniany w naturalnej wielkości. Chodnik ten jest to korytarz w eksploatacji właśnie będący. Górnicy ciągle idą naprzód, ciągle czarną ścianę węgla mając przed sobą. Wylamują ją oni kilofami, podstemplowują, rozsadzają dynamitem. Masy węgla w ten sposób od ogólnego pokładu oderwane ładują się na wózki, wywożą i górnicy postępują znów krok dalej na „chodnik”, znowu tak samo drogę sobie torując. W pawilonie p. Łapińskiego przedstawiona jest chwila, kiedy ostatnie gruzy naładowane na wózek stoją na szynach do wywózki gotowe; podstemplowany chodnik i ściana czarna w głębi, z osadzonemi już nabojami dynamitowemi. Narzędzia górnicze, modele, okazy węgla rozmaitej grubości i rysunki dopełniają wystawę.

W sąsiednim pawilonie znajdują się okazy węgla, przedstawione przez Towarzystwo francusko-włoskie kopalni w Dąbrowie. Są tu znowu modele eksploatacji kopalnianej innym sposobem, a mianowicie za pomocą podkładki. Dalej model sortowni, plany i rysunki.

Okazy węgla z kopalni Towarzystwa „hrabiego Renarda” w Sielcu, pod Sosnowicami, znajdują się w pawilonie głównym wraz z modelami wieży eksploatacyjnej, sortowni i fotogramami, rozmaite części zakładów przedstawiającemi. Towarzystwo posiada koncesję na eksploatowanie ośmiu kopalń, z których trzy, mianowicie: Kazimierz, Feliks I-y i Feliks II-gi, znajdują się w pełnym biegu i produkują około 2 1/2 miljonów korey węgla rocznie.

Jedyna w kraju kopalnia siarki w Czarkowcach pod Korczynem przedstawiła też okazy swoje w pawilonie ogólnym. Siarka w rudzie, dalej w rozmaitych fazach oczyszczenia aż do rafinowanej w blokach i laskach bardzo się pięknie przedstawia. Produkcja jednak jest mała, a przyczyną tego jest bezwypienia to, iż czystość rudy wiele pozostawia do życzenia, szczególnie w porównaniu z siarką włoską, którą wydobywają z ziemi już prawie czystą. Łatwość eksploatacji w kopalniach włoskich a osobiście na wyspie Elbie i czystość tamtejszej rudy sprawiają, że cena siarki zagranicznej jest tak niska, że przy kosztach fabrykacji w kraju z rudy czarkowieckiej konkurencja jest bardzo utrudniona.

Zakłady górnicze rządowe, obydwa okręgi dąbrowiecki i suchedniowski, przedstawiły też okazy swej produkcji. Są tu rudy żelazne, węgiel kamienny, cynk, galman, sól ciechocińska. Oprócz tego widzimy tu liczne plany i modele, oraz narzędzia górnicze.

„Huta bankowa”, własnością Towarzystwa akcyjnego będąca, wystąpiła też bardzo starannie, przedstawiając okazy rudy w rozmaitych gatunkach i następnie rozmaitych faz jej przeróbki na żelazo sprzedażne, stal i szyny stalowe. Systematyczność w przedstawieniu czyni obejrzenie nawet dla profanów przystępnem i pouczającym. Właściwie zakłady „Huty” nie tylko do działu górniczego ale zarazem i do fabrycznego policzone byćby powinny, zakłady bowiem oprócz swoich własnych rud przerabiają przeszło 1 1/2 miljonów pudów rudy z innych kopalń. Do takich należy kopalnia rudy żelaznej w Twardowicach, własność pp. Grabiańskiego i Kalickiego, której okazy też na wystawie przedstawiono.

Świetnie również przedstawiają się najlepsze może z rud żelaznych krajowych kopalnie chlewiskie, w pawilonie Towarzystwa metalurgicznego francuskiego Chlewiska pod Szydłowcem; były one ongi własnością hr. Sołtyków i dopiero od lat paru przeszły w inne ręce, a z niemi i fabryki weszły na drogę racjonalnej eksploatacji. Widzimy tu okazy rudy ułożone w ten sposób, aby uwidoczniły układ warstw w ziemi, a obok znajdujemy wyrobioną już surówkę, odlewany surowców, żelazo walcowane i wreszcie gwoździe maszynowe. Okazy glinki ogniotrwałej i cegły z niej wyrobionej stanowią drugą część tej wystawy. Wyborna produkcja zakładów chlewiskich szerokie wyrobiła już sobie uznanie, a jest ona wcale niemała, wynosi bowiem 4,000 cent. glinki, 60,000 cent. rudv.

Prawdopodobnem jest, że ułatwienie komunikacji

wobec nowej drogi żelaznej dąbrowskiej pozwoli zakładom na szerszy jeszcze rozwój.

Wspomnijmy jeszcze o zakładach bliżyńskich pod Suchedniowem, własnością p. Władysława Krauzego będących. Obok rudy widzimy tu odlewy rozmaitego rodzaju. Zakłady te eksploatowane są siłami czysto miejscowymi, z włościan okolicznych czerpanymi. Zaniechanie, w jakim pozostawały zakłady bliżyńskie przypisać też należy trudności komunikacji, a otwarcie drogi dąbrowskiej i tu zapewne wielki a zbawienny wywrze wpływ.

Nie pominiemy też glinki ogniotrwałej, rudy żelaznej oraz wyrabianych z niej gwoździ w Rzucowie pod Szydłowcem.

Z miedzianych rud wspomnieć należy kopalnię w Osinach w piotrkowskim w trakcie rekonstrukcji i rozszerzenia będącą.

Model prac nad osuszeniem topielni olkuskich zwracał wielce uwagę zwiedzających. Są to roboty drenarskie, na szeroką skalę bardzo rozgałęzione. Obok widzimy przedstawione w fotogramach czasowe części kopalni.

Zakończymy tę pobieżną o dziale górniczym wzmiankę zaznaczeniem, iż doń zaliczono fabrykę gipsu p. D. Żółtyńskiego, której wyroby bardzo wytwornie i estetycznie się przedstawiają.

Grota z gipsu kopalnego, przyozdobiona bardzo pięknymi robotami sztukatorskimi, ślicznie narysowanymi, zawiera w sobie w urnach z gipsu zrobionych pomieszczonego gipsu w rozmaitych gatunkach do różnych użytków odpowiednio przygotowany.

J. Wł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= Departament handlu i przemysłu roztrząsa przedstawienie co do zamknięcia w jaknajkrótszym czasie fabryk zapalek, właściciele których nie zaprowadzą zupełnie nieszkodliwych sposobów fabrykacji.

= W Petersburgu w listopadzie r. b. odbędzie się trzecia wystawa elektryczna. Pragnący wziąć udział w tej ekspozycji, winni się zgłaszać do komisji zarządzającej tą wystawą, przy ulicy Pantalejmonowskiej nr 2, z załączeniem spisu przedmiotów, które zamierzają wystawić oraz dokładnym oznaczeniem potrzebnej na to przestrzeni. Na wystawę przyjmowane będą wszelkiego rodzaju przedmioty, wchodzące w zakres elektrotechniki. Przedmioty zagranicznego wyrobu i pochodzenia mogą być wystawiane po za konkursem. Do wprowadzenia w ruch aparatów pomniejszych komitet dostarczy wystawcom motoru bezpłatnie. Deklaracje udziału przyjmują się do d. 13-go września, zaś przyjmowanie przedmiotów na wystawę trwać będzie od 27-go września do 27-go października. Na wystawie obok zwyczajnej komunikacji telefonicznej urządzonej będzie głośna z teatrów i odbywać się będą odczyty popularno naukowe w różnych kwestjach elektrotechnicznych.

= Ze sprzedaży patentów gildyjnych i świadectw na prawo zajmowania się handlem i przemysłem na rok 1885 po dzień 13 lipca r. b. wpłynęło do kasy skarbowej 418,256 kop. 9, więcej niż po tej samej dacie r. z. o rs. 58,530 kop. 57. Z tego źródła do kasy miejskiej tytułem procentów wpłynęło rs. 66,932, więcej niż w roku zeszłym o rs. 8438 kop. 80.

= Z powodu pewnej wadliwości w administracyjnym podziale miasta między komisarzy miejskich, wynikłej ze wzrostu miasta w ostatnich czasach pod względem przybytku wielu nowych budowli, dopelniony został obecnie nowy podział Warszawy na trzy oddziały i 30 rewirów. Cała ta t. zw. służba gospodarzo-administracyjna prowadzona jest przez trzech komisarzy z pomocą trzydziestu dozorców i ukonstytuowaną została przy częściowej organizacji magistratu z r. 1870-go. Obecnie wprawdzie wyrównany został do pewnego stopnia podział terytorjalny, co w części daje komisarzom możność lepszego nadzoru nad swoimi oddziałami, ale znaczny od owej epoki wzrost miasta wymaga również pomnożenia zaszczipłego dziś składu całej służby, co nawet w interesie zarządu miejskiego powinno być pożądanem.

= Kasa oszczędności, w ciągu tygodnia od dnia 5-go do dnia 12-go lipca r. b. włącznie, wydała 115 nowych książeczek (mniej o 6 aniżeli w tygodniu poprzedzającym), na które, tudzież na dawniejsze, w 723 wnioskach złożono rs. 17,119 (mniej o rs. 1912 kop. 30 aniżeli w tygodniu poprzednim). W tymże tygodniu kasa oszczędności na ządanie 252 uczestników wypłaciła (prócz procentów w sumie rs. 118 kop. 44, należnych za rok bieżący od całkowitych odbiorów) rs. 14,778 kop. 38 1/2 (więcej o rs. 883 kop. 31 1/2, aniżeli w tygodniu ubiegłym), oraz umorzyła 82 książeczek. Ogólna praca kasy uczestników 57,634 posiada kapitał rs. 1,556,525

kop. 9 1/2. Dołączywszy procent za rok 1884-ty w sumie 53,167 rs. 63 1/2 kop., wyżej wskazani uczestnicy rozporządzają kapitałem 1,609,492 rs. 73 kop. (więcej o rs. 55,508 kop. 25 aniżeli w tygodniu poprzedzającym).

= W rozporządzeniu tutejszego Towarzystwa lekarskiego znajduje się suma rs. 325, pochodząca z zapisu dra Feliksa Jabłonowskiego, a przeznaczona dla lekarza urodzonego w Warszawie, wyznania rzymsko-katolickiego, zubożonego przez nieszczęście lub starość. Termin przyjmowania próśb oznaczony został do dnia 15-go grudnia r. b.

= Dnia 6-go sierpnia odbędzie się w kancelarii Towarzystwa dobroczynności licytacja na wynajęcie od d. 1-go października r. b. do dnia 1-go lipca roku 1886-go mieszkań przywrotnych w domu ofiarowanym przez małżonków Neybaurów na instytucje dobroczynne m. Warszawy.

= Pojutrze, o godzinie 12 ej w południe, odbędzie się w sali magistratu licytacja na dostawę dla straży ogniowej: drzewa sosnowego, świec łojowych i miotel brzoźowych ogólnej wartości 8,600 rs.

= Latarnie gazowe miejskie palić się winny obecnie od 9-ej wieczorem do 2-ej zrana.

= W celu zaopatwienia w wodę pól mokotowskich, zajętych pod obozy, i urządzenia z tychże pól ścieków, dowodzący wojskami okręgu warszawskiego generał-adjutant Hurko wyznaczył osobną komisję pod przewodnictwem pułkownika inżynierów Palicyna, która ma wypracować odpowiedni w tym przedmiocie projekt.

= Proseni jesteśmy o zawiadomienie, że nicodebrane dotychczas przedmioty, wylosowane na akcje spółki udziałowej drobnego przemysłu, są do odebrania w kancelarii Towarzystwa popierania przemysłu i handlu przy ul. Ordynackiej nr 2, codziennie od 12-ej do 2-ej, z wyjątkiem dni świątecznych.

= Wczoraj, o godzinie 6-ej po południu, liczny orszak żałobny odprowadził na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki ś. p. Stanisława Hertza, kasjera głównego Banku polskiego. Nad grobem przemawiał wymownie pastor Bartsch, przyjaciel i kolega szkolny zmarłego.

= W dniu wczorajszym p. Walery Przyborowski, zatwierdzony w urzędzie redaktora czasopisma *Chwila*, zawarł kontrakt z drukarnią Szulca, w celu rozpoczęcia wydawnictwa z dniem 1-ym października r. b.

= Z teatru i muzyki.

* „Mąż z grzeczności“, oryginalna komedia pp. Abrahamowicza i Roszkowskiego, wczoraj została rozdana do nauki.

Role w niej objęli pp.: Chemiński, Grzywiński, Leszczyński, Ładnowski, Sliwiński, Tatarakiewicz i Waliszewski, oraz panie: Micińska, Mrecka, Nie-wiarowska, Nowakowska, Szymanowska i Wisnowska.

* W teatrze Nowym rozdano do nauki jednoaktową komedię z francuskiego, p. t. „Waza“, z panią Leszczyńską i p. Sliwińskim.

* Dekoracje do mającego się wznowić w piątek „Orfeusza w piekle“ są wykonane przez p. Jasieńskiego.

* W przyszłym tygodniu na scenie teatru letniego odbędą się debiuty pp. Popławskiego i Chmielińskiego.

Pierwszy wystąpi w niedzielę w „Robotnikach“ w roli Morina, drugi we czwartek w „Hansie Jurga“ w roli tytułowej.

= Ze sportu.

Rezultat dwóch ważniejszych gonitw na polu Chodyńskim w dniu wczorajszym jest następujący:

Nagrodę „Chodyńską“ rs. 1000 wygrała „Princesse“ p. L. Kronenberga.

W biegu czterowiorstowym o nagrodę „Cesarską“ 6000 rs. zwyciężyła „Fine Mouche“, „Francesca“ była drugą, „Taille Vent“ trzecim, a „Eol“ czwartym.

Gonitwy odbywają się wciąż w najniepomyślniejszych warunkach; gorąco dochodzi do 40 stopni, od miesiąca deszcz prawie nie padał; ter tamtejszy nie orany, lecz porośnięty trawą, stał się tak twardym, iż dla wielu koni występ jest niemożliwym.

= „Śmiech dla łez“.

Ostateczny termin nadsyłania rękopisów do tygodniówki „Śmiech dla łez“ wyznaczony został na nadchodzącą niedzielę...

Proseni jesteśmy o zakomunikowanie tego zaproszenia pracownikom pióra...

= Gimnazjum na Pradze.

Z początkiem roku szkolnego 1885/6-go otwarte będzie na Pradze, w domu p. Miatra przy ulicy Brukowej, czteroklasowe gimnazjum męskie z klasą przygotowawczą.

Pragnący wstąpić do tego gimnazjum winni po-

dawać próśby do dyrektora tegoż gimnazjum i składać je w kancelarii okręgu naukowego warszawskiego.

= W interesie kąpielących się.

Jesteśmy proseni o zwrócenie uwagi, do kogo to należy, o urządzenie stacji dorożek przy kąpielach wiślanych, obok ul. Bednarskiej.

Wiele osób, chcących się dostać pod górę, traci dobroczynny rezultat kąpiei, skutkiem zmęczenia.

= Z Irkucka.

W tych dniach do miasta naszego przybył jeden z kupców irkuckich dla poczynienia różnych zakupów.

Ponieważ warunki nie odpowiadały jego wymaganiom, ograniczył się więc na kupnie partji obuwi, z zamiarem nabycia reszty towarów w Moskwie.

Od podróznego dowiadujemy się, że w samym Irkucku mieszka obecnie z górą pięć tysięcy polaków, większość których zajmuje się handlem i przemysłem, a kilku tylko jest na urzędach.

O rodakach naszych przybyły wyraża się z wielkim uznaniem.

= Roboty miejskie.

Bok wału ziemnego na Nowym Zjeździe, od strony łazienek akcyjnych, znacznie uszkodzony przez ulewne deszcze, jest obecnie brukowany, celem zapobieżenia ciągłemu obsuwaniu się ziemi.

Ulica Górczewska wybrukowana została do rogu ulicy Obozowej.

Po lewej stronie ulicy Chłodnej, od Żelaznej ku rogatom wolskim, urządzono nowy chodnik asfaltowy.

Takż chodnik otrzymała również ulica Prosta pomiędzy Żelazną i Wronią.

= O chodnik.

Mieszkańcy ulicy Zgoda przez nasze pośrednictwo ndają się do właściwych sfer z prośbą o urządzenie na ulicy tej chodnika.

Ulica Zgoda, posiadająca wielkie kamienice i stanowiąca ruchliwy punkt w kierunku od Marszałkowskiej, po obydwóch stronach ma dotąd tylko bruk z ostrych jak szpilki kamyczków.

Dziwić się należy miejscowym właścicielom domów, iż dotąd sami nie pomyśleli o urządzeniu dogodniejszej komunikacji.

= Choroba sezonowa.

Z nastaniem owoców wszelkiego rodzaju, a szczególnie ogórków, i przy trwaniu upałów niepomierne wzrosła liczba zapadających na organa trawienia.

W ciągu tygodnia od dnia 5-go do 11-go b. m. zmarło jedynie na niezbyt kiszek 75 osób, czyli 41 mężczyzn i 34 kobiet.

Cyfry te przytaczamy umyślnie dla zwrócenia uwagi na konieczność zachowania jaknajwiększej ostrożności przy użyciu owoców i zimnych napojów.

= Wieniec ze skóry.

Widzieliśmy nowego rodzaju wieniec pogrzebowe, wyłączone ze skóry...

Jest to wyrób krajowy, skopjowany z zagranicznych tego rodzaju okazów.

Wieniec skórzany mają tę wadę, że nie znoszą wilgoci...

= Niezgrabny gość.

W dniu wczorajszym w pewnej cukierni na Krakowskim Przedmieściu gość, widocznie przybyły z prowincji, przez nieostrożność wylał filiżankę czarnej kawy na suknię sąsiadki.

Mąż tej ostatniej udzielił niezgrabiaszowi naukę, która została przyjętą w sposób nader nieparlamentarny...

Zirytowany do reszty małżonek zawezwał świadków, grożąc sprawą sądową...

Dzięki interwencji kilku poważniejszych osób sprzeczka nie przybrała formy nieprzyzwoitej...

Ale przeciwnicy rozeszli się z zamiarem spotkania się... przed kratką sądową...

= Ostrożnie z laskami.

W dniu wczorajszym wytwornie ubrany młodzieniec, przechodząc ulicą Długą, wywijał laską żrącego mlynka.

W rezultacie ugodził w wielką wystawową szybą sklepową...

Paszczkowany właściciel, wybiegłszy na ulicę, dogonił szkocznika, żądając zapłaty w kwocie rs. 37.

Młody człowiek pobił z przestrachu i przyciszonym głosem tłumaczył, iż nie jest w stanie uiścić takiej sumy...

Handlujący zażądał adresu, celem odzyskania straty na drodze sądowej.

Wypadek ten zapewne wyleczy amatora sztuk wyprawianych laską.

= Zabójstwo... psa.

Jeden z lekarzy domu przy ulicy Kruczej posiadał olbrzymiego psa doga.

Zwierzę w porze nocej było postrachem lokatorów, leżąc bowiem na podwórzu rzucało się na osoby powracające do domu w porze nocej.

Z powodu kilkakrotnych wypadków ukąszenia, mieszkańcy energicznie zażądali usunięcia groźnego zwierzęcia, właściciel jednak nie zwracał uwagi na reklamacje.

W dniu dzisiejszym zrana na środku podwórza znaleziono doga martwego.

Widocznie ktoś rzucił psu zatruty kasek.

Właściciel postanowił oskarżyć kilku podejrzanych o ten postępek sąsiadów.

Czy wygra sprawę—wątpić należy.

== Walka... kobiet.

W dniu wczorajszym nad wieczorem dwie wyrobnice na Podwalu wszczęły pomiędzy sobą walkę. Dla staromiejskiej gawiedzi „nieporozumienie” było widowiskiem nader ciekawym.

Otoczono wojownicę, które ciągnęły się za włosy i miały przekleństwami.

Miejscowy stróż porządku publicznego rozproszył tłum, winne zaś zakłócenia spokoju publicznej odprowadził do cyrkułu.

Tak się zakończyła „walka kobiet”.

== Kosztowny sen.

W dniu wczorajszym w południe pewien były urzędnik, zasiadłszy na ławce na skwerze przed kościołem ewangelickim, zasnął snem sprawiedliwego.

Skorzystał z tego złodziej, który, pomimo ożywionego ruchu przechodniów, skradł śpiącemu czapkę, laskę i palto.

== Śmiała kradzież.

Do mieszkania Mordki P. przy ulicy Twardej, podczas chwilowej nieobecności właściciela, wśród dnia dobrali się złodzieje.

Widocznie jednak spłoszeni zostali na robocie, gdyż unieśli z sobą tylko dwa srebrne lichtarze wartości rs. 100.

== Z kieszeni.

Zamieszkałemu na Długiej p. Kazimierzowi K., podczas bytności w restauracji Junga, skradziono z kieszeni złoty zegarek.

Poszlakowany o kradzież Michał Z. zatrzymany został przez agentów policyjnych.

== Budowa kościoła.

We wsi Wieniec na Kujawach, pod Włocławkiem, rozpoczęto w r. 1878-ym budowę nowego kościoła murowanego, według planu budowniczego p. Gebła z Warszawy, który nadzorował roboty do roku 1879 go.

Złożona przez parafjan suma 20,000 rs. wyczerpała się w r. 1882-im i wystarczyła zaledwie na wzniesienie murów.

Wówczas pp. Kronenbergowie, mieszkający w obrębie parafji, ofiarowali się dokończyć kościół.

Z ich funduszków wieżę i dach pokryto blachą cynkową, a okna oszklono, wewnątrz dano posadzkę dębową, wzniesiono ołtarz wielki i ambonę, dwa boczne ołtarze, sprawiono piękny organ i t. p.

Pomimo to wiele jeszcze pozostaje do zrobienia, lecz ponieważ gorliwa ochota parafjan nie ustala, można się spodziewać, że budujący się kościół niezadługo zostanie zupełnie wykończony.

== Urodzaje.

Tegoroczne urodzaje w gubernji lubelskiej zadziwiają każdego przeciwieństwem skrajnych ostateczności.

Ozimy na borowinach (gatunek rędziny popielatej pow. krasnostawski, zamojski i w części hrubieszowski) i w ogóle gruntach cięższych i nizinach, są nad wyraz piękne, niezbyt gęste i wybujałe w słomę, lecz za to bardzo kłosiste.

Natomiast na gruntach lżejszych, piaszczystych (pow. biłgorajski i tomaszowski) i górzystych (janowski) są nikłe i niskie; drobne kłoski sterczą do góry, gdyż ledwie w połowie zapełnione są ziarnem niewykształconem i spieczonem długotrwałą posuchą, tak że ledwie poślądu spodziewać się z niego można.

O jarzynach to samo można powiedzieć, nietyle jednak stan ich zależy od natury gruntu, ile od czasu posiewu.

Siana wcześniej nabrały sił więcej, są piękne i dotąd prawie zupełnie zielone, tak że od dni kilku padające ulewne deszcze mogą je jeszcze odmłodzić i pokrzepić.

Jarzyny późniejszego siewu nie widziały, jak to mówią, deszczu, są więc nędzne i spalone; jęczmiona przedwcześnie dojrzałe już żółte, grochy nie miały siły kwitnąć, owsy zaledwie można kosić na paszę, gdyż młócić się nie oplaci; prosa i gryki z rzadkimi wyjątkami, bardzo piękne i po deszczach poprawić się jeszcze mogą.

Kartofle nieobiecujące, ale dziś sąd o ich stanie byłby przedwczesny.

Żniwa w pełnym rozwoju.

Żyta już w połowie obalone, po większej części brane na sierpy; nędzniejsze tylko lub pobite gradem, na kosy.

Jarzyny również piękniejsze rzna, gorsze sieka.

Robotnik dosyć tani (od 60 kop. pod Lublinem do 30 kop. w dalszych okolicach) i liczny, gdyż z powodu kłesk w Galicji, bardzo wielu przybyło bandosów i górali do kosy.

Żniwiarek maszynowych bardzo mało.

Siano piękne i sprzątnięte sucho, lecz go znacznie mniej (około 30%) niż w r. z., za to koniczyny i rośliny pastewne urodziły obficie.

== Kasa pożyczkowa.

Z Łomży donoszą o zamiarze otworzenia tam wkrótce kasy pożyczkowej miejscowych przemysłowców.

Ustawa tej kasy wzorowana na ustawie takiejże kasy przemysłowców warszawskich, została jeszcze w roku zeszłym zatwierdzona, samo jednak otwarcie z rozmaitych powodów uległo opóźnieniu i nastąpić ma dopiero w niebawym miesiącu.

== Telefony w Łodzi.

Liczba abonentów telefonowych w Łodzi nieustannie się zwiększa i sieć obejmuje także kilka miejscowości zamiejskich.

Wszystkich punktów połączonych telefonem jest dotąd z górą 200.

== Omnibusy.

W Lublinie zaprowadzono pomiędzy koleją a miastem tanią komunikację za pomocą omnibusów.

Na początek puszczono w ruch dwa omnibusy, każdy na 17 osób, z opłatą po 10 groszy.

== Skutki powodzi.

Wskutek ostatniego przyboru Wisły ponieśli znaczne szkody mieszkańcy wsi Wólka profeca i Wólka Gołębska, w powiecie nowoaleksandryjskim.

Równie dotknięte zostały wylewem wsie: Jaroszyn i Łęka, w powiecie kozienickim.

== Smutne.

Z Olkienik, w powiecie trockim, donoszą do *Przebiegu katolickiego*, iż tamże oraz w ogóle w części powiatu trockiego, przytykającej do kolei żelaznej, poczynając od stacji Marcinkaniec aż do stacji Żosiel, panuje zupełna demoralizacja ludu.

Pochodzi ona głównie z braku stosownej uprawy duchowej.

Ciemnota i zupełną nieświadomością najelementarniejszych zasad katechizmu odznacza się parafja olkienicka.

Nie przeto dziwnego, iż wobec tak smutnego stanu rzeczy lud jest nawskróś zepsuty i często dopuszcza się zabójstw, a niekiedy ojcobójstw i bratobójstw.

Kradzież, zemsta z podpaleniem lub zabójstwem, pijaństwo a ztąd krwawe bójkę, rozpusta wszelka, krzywoprzysięstwo są na porządku dziennym.

Stanowisko duchownego, pragnącego podnieść poziom moralny ludu, jest tam ciężkie i niebezpieczne, zwłaszcza iż najczęściej ma się do czynienia z pijanymi.

== Z nafty.

Z Wilna piszą do nas:

„Nieostrożne obchodzenie się z naftą było powodem w mieście naszym strasznego wypadku.

Młoda żydóweczka, nalewając lampę, zapaliła naftę.

Przerażona upuściła naczynie, w którym mieścił się ten palny materiał, i rozlała go na suknię.

Płomień ogarnęły wkrótce nieszczęśliwą.

Na jej krzyk zbiegli się mieszkańcy domu.

Młoda izraelitka, jako słup ognia, stała pośrodku kuchni, a wokoło niej wily się płomień i ogarniały już twarz i włosy.

Zaczęto zlewać ją wodą, ta jednak zamiast gasić ogień, zdawała się zdwajać jego siłę.

Nieszczęśliwa ciara w okropnych jękach padła na ziemię.

Skóra kawałami odpadała od ciała.

W zamieszaniu nie spostrzeżono zrazu, iż płomień ogarnęły ściany kuchni i na dachu ukazywać się zaczęły.

Gdy policja nadbiegła, pożar groził na dobre sąsiednim zabudowaniem.

Zdołano wkrótce przytłumić ogień, a biedną izraelitkę na prześcieradłach odniesiono do szpitala starozakonnych, gdzie w pół godziny w strasznych mękach skonała.”

== Pożar Wornian.

W pow. wileńskim spaliło się przed niedawnym czasem m. Worniany.

Spłonęło 50 z górą domów, kilkanaście sklepików, szkółka i kancelarja gminna.

Płomień szerzył się z taką gwałtownością, że mieszkańcy niemal nie uratować nie zdołali.

Miejscowy proboszcz, ks. Sz., ofiarował natychmiast plebanję dla pogorzalców, nie mających schronienia, i rozdzielił pomiędzy nich wsparcia, których suma wyniosła około 1,100 rs.

W teraźniejszych czasach czyn to godny uznania.

Przykład zacnego kapłana zachęci może innych zamożnych sąsiadów do pójścia w jego ślady.

ZE ŚWIATA

× W Marienbadzie zasłużony lekarz kąpielowy dr. Lucca obchodzi w dniu jutrzejszym 50-letni jubileusz doktoratu.

× Liczba gości w bardziej uczęszczanych miejscowościach kąpielowych zagranicznych, według ostatnich list, wynosiła: Ansee 2,636, Baden pod Wiedniem 7,005, Franzensbad 5,028, Gleichenberg 2,832, Gmunden 3,680, Gräfenberg 999, Hall 1427, Ischl 5,214, Karlsbad 17,580, Marienbad 7,836, Norderney 2,771, Pyrmont 3,719, Reichenhall 2,855, Reinerz 1,003, Salzbrunn 1,491, Schandau 1,491, Tepłitz-Schönan 4,211, Vöslau 2,671, Gastein 1,832.

× W turnieju szachowym hamburskim rezultatem piątego dnia był następujący: Mason 4½ partyj wygranych, dr. Tarrasch 4, Blackburne, Englisch, Gottschall i Minkwitz po 3½, Riemann 3, Berger, Gottschall, hr. Paulson i Weiss po 2½, Taubenhans 2, Mackenzie, dr. Noa, Schallopp i Schottländer po 1½, Bier 1, Bird ½.

× Stefan Heller, znany kompozytor, utracił zupełnie wzrok, tak że musiano utworzyć komitet, celem zebrania funduszu zapewniającego mu dożywotnią rentę, aby się miał z czego utrzymać. Urodził się on w r. 1813-ym i był jednym ze sławniejszych „cudownych dzieci”. W szóstym roku życia dawał z wielkim powodzeniem koncerta, w dwunastym występował z własnymi kompozycjami. Później kształcił się w Augsburgu pod kierunkiem Roberta Schumanna i Kalkbrennera. W r. 1838-ym przeniósł się do Paryża, gdzie z początku mało miał powodzenie, ale później, dzięki przyjaźni i poparciu Rossini’ego, Paganini’ego i Berlioz’a, wywalczył sobie stanowisko i uznanie, jako jeden z pierwszych współczesnych kompozytorów fortepianowych. Jako nauczyciel wielkie miał powodzenie.

× W Grazu w teatrze miejskim podczas obecnych upałów drukują afisze na odwrotnej stronie małych t. z. japońskich wachlarzy. Afisze takie sprzedają się po zwykłej cenie 10 iu krajcarów. Kosztują cokolwiek więcej, a różnicę pokrywa stowarzyszenie, mające na celu propagandę środków przynależających cudzoziemców do pobytu w stolicy Styrii.

× Adelina Patti jako Carmen miała wielkie powodzenie w Londynie, jakkolwiek partja pisana na mezzosopran zupełnie nie odpowiada jej głosowi. W dramatycznym oddaniu roli, jak mówią recenzenci, Patti okazała niespodziewany talent, chociaż w sposób odmienny od innych artystek oddaje rolę Carmeny.

× 200-ną rocznicę urodzin Händla obchodzono d. 14-go b. m. w opactwie westminsterskim, gdzie spoczywają zwłoki słynnego kompozytora. Wykonaniem zostało *Te Deum*, skomponowane przez Händla w r. 1743-m na obchód zwycięstwa pod Dettingen, koncert *d moll* na organ z towarzyszeniem orkiestry, arja z „Mesjasza”, odśpiewana przez Alboni’ego i hymn skomponowany dla króla Jerzego II-go.

× Nowy środek przeciwko astmie. Akademia umiejętności w Paryżu otrzymała od prof. Germana Sée zawiadomienie o nowym środku przeciwko astmie. Jest to związek zasadowy, który dr. Sée nazwał pyridinem i który odkrył w drodze doświadczeń praktycznych. Wiadomo, że osobom mającym ścieśnioną klatkę piersiową przynosi ulgę używanie pewnych środków empirycznych, jak palenie pewnych cygaretek, wachanie papieru nasyczonego saletrą i t. p. Otóż przy spalaniu pewnych roślin, pewnych alkaloidów, powstają pewne związki chemiczne, w których znajduje się pyridin. Czynione przez prof. Sée doświadczenia przekonały go, że pyridin przy utrudnionem oddychaniu jest doskonałym środkiem łagodzącym i umiejętnie użyty nie wywołuje żadnego zakłócenia nerwowego. Pyridin jest to bezbarwny płyn, ulatniający się w powietrzu i wydający przyjemną woń. Otrzymuje się przy suchej dystalacji materji organicznych, jak smoła węglowa, alkaloidy, cincholina, chinina, morfina i t. d. Znajduje się także w osadzie, jaki się wytwarza podczas palenia tytoniu i może być także otrzymanym przy rozkładzie nikotyny w wielkiem gorącu w naczyniu porcelanowem. Chemiczną formułą pyridinu jest C10 H10 Az, według Cahoursa, lub C5 H5 Az według Würtza. Nalewa się tego płynu 4—5 gramów do szczelnie zamkniętego naczynia, w którym zamienia się w parę i oddycha się tą parą przez 20—30 minut trzy razy dziennie. Pyridin przechodzi w krew i duszność w piersiach ustępuje po kilku dniach. Środka tego próbowano w Paryżu na 14-tu chorych w wieku od lat 30-tu do 78-ku i próby wypadły bardzo pomyślnie.

Z Cesarstwa.

Nowoje wremja, mówiąc o początkach polityki nowego angielskiego gabinetu, zwraca uwagę na to, że gazety londyńskie niezmiernie skwapliwie jęły zaprzeczać przez nie same rozpuszczonym pogłoskom o możliwości zbrojnego starcia z Rosją z powodu Zulfikaru. Widocznie pogłoska ta oddziałała na opinię publiczną w Anglii w sposób niepomysłny dla margrabiego Salisburego, choć zdaniem *Now. wr.*, trudność położenia leży bynajmniej nie w tej kwestji, ale w sumie tego wszystkiego co obecnie dzieje się w Afganistanie. „Wszystkie wiadomości, nadchodzące z tamąd przez dzienniki konserwatywne, dowodzą jasno, że od czasu objęcia władzy przez margrabiego Salisburego usposobienie emira Abdurrachmana nadzwyczaj się zmieniło. Szczerze czy nieszczerze, z własnej swojej woli czy też ulegając instrukcjom otrzymanym z Londynu przez Simlę, władca „królestwa-buforu” zaczyna postępować względem Rosji w sposób wyzywający. Czemże bo, jeżeli nie wyzywaniem jest spóźniona proklamacja, przez którą Abdurrachman zawiadamia mieszkańców Heratu o otrzymaniu orderu Gwiazdy indyjskiej, dowodzącej jakoby, że „może liczyć na przysłanie armji z Indyj, jeżeli mu będzie potrzebna wojenna pomoc dla obrony jego interesów?” Kto grozi interesom emira i dlaczego mianowicie ze swoją proklamacją zwraca się do mieszkańców Heratu? Nie w kwestji też przesmyku zulfikarskiego, ale w widocznej chęci dzisiejszego rządu angielskiego, podszczuwania przeciwko nam Abdurrachmana należy szukać powodów do nowych komplikacji w Azji środkowej. Nie możemy już więcej liczyć na dawne pognebiające wrażenie rozbicia wojsk afgańskich nad Kuszkiem. Emir przestał myśleć, że Anglja nie zrobi dla jego dobra ani jednego kroku. Ministerjum Salisburego prawie otwarcie odrzekło się oświadczenia swoich poprzedników, że chcą oni najściślej poprzeć na obronie granic Indyj. Tak przynajmniej zrozumiał oświadczenie szlachetnego margrabiego Abdurrachman-cha, bo przecież w innym razie nie zdecydowałby się chyba zapowiadać zbrojną pomoc obiecaną mu przez Anglję. Wobec tego wszystkiego Rosja w żaden sposób nie może siedzieć z założonymi rękami i nie umacniać obronności pogranicznego z Afganistanem pasa swoich posiadłości środkowo-azjatyckich. Rząd rosyjski samą siłą rzeczy jest zniewolony robić mniej więcej poważne przygotowania wojenne. Nie ma ona bowiem żadnej pewności, czy Abdurrachman-cha, polegając na zbrojnej pomocy Anglii, nie zmieni swojego dawnego zapatrywania na własne interesy, których rząd angielski zobowiązał się bronić. Emir może nawet przyjąć do przekonania, że owe jego interesy wymagają dla niego posiadania nie tylko Zulfikaru — ale nawet i Pendzdehu. Jeżeli margrabia Salisbury i jego polityczni przyjaciele myślą szczerze uniknąć starcia z Rosją w Azji środkowej, to przedewszystkiem powinni postarać się o to, ażeby rząd rosyjski stracił wszelkie powody do zbrojnych przygotowań na granicy afgańskiej. Przekonać emira, że powinien siedzieć spokojnie w Kabulu nie pozwalając sobie na żadne wyzywające wybryki względem Rosji i wejście z nią w kategorię porozumienia co do Kandaharu i Heratu — oto najpraktyczniejszy i rozumny sposób usunąć owe wyborcze niedogodności, jakie dla gabinetu zachowawczego przedstawia niezawodnie obecny stan kwestji afgańskiej, wywołany przez niepoprawą russofobję margrabiego Salisburego.

Korespondent berliński *Russkich wiadomości* z doniesień otrzymanych przez giełdę zbożową berlińską o widokach urodzajów w Rosji zawiadamia, że z gubernij południowych, a mianowicie z okolic kaukaskich i nadazowskich donoszą, że susza budzi obawę kompletnego nieurodzaju. Z gubernij wewnętrznych natomiast urodzaje zapowiadają się pomysłnie. Niemcy wszelako trwożą się tem, że wewnętrzne gubernje, widocznie wobec niepomyślnych wiadomości nadchodzących z południa i z północy, powstrzymały prawie zupełnie wywóz zboża za granicę, tj. do Niemiec, które przeważnie z powodu łatwiejszej komunikacji czerpały dotąd dla siebie zboże z tych właśnie okolic.

Kijewlanin w obszernym artykule wstępnym zajmuje się kwestją sądów gminnych w Królestwie Polskiem i reasumuje swoje o tych sądach zdanie w następujący sposób: „Sądzimy, że nie nie usprawiedliwia samego istnienia sądu gminnego w tej formie, w jakiej istnieje w kraju Przywiślańskim. Zajmując pośrednie jakoby miejsce między naszym sądem *wolostnym* a polubownym sądownictwem, gminny ten sąd jest zupełnie zbyteczną zawadą dla ludności niezainteresowanej w sprawie polskiej. Ludność ta niechybnie straciła na zupełnym zniesieniu tego sądu i przekazaniu jego spraw sądowi pokojowemu lub prawdziwemu sądowi gminno-wolostnemu, który powinienby pozostawać pod bezpośrednim nadzorem i

× Wielki spór o etykietę powstał w demokratycznych Stanach Zjednoczonych. Prezydent Cleveland nie jest żonaty, dom jego prowadzi siostra, o której jako zwolennicze wstrzemięźliwości wspominaliśmy niedawno. Z tego tytułu panna Cleveland uważa się za najpierwszą w obrębie Unji damę, a zaprzeczając tego pierwszeństwa małżonka wice-prezydenta pani Hendriksowa. Naturalnie powstały z tego dwa stronnictwa kobiece, z których jedno przyznaje słusność pani wiceprezydentowej, a drugie siostrze prezydenta. Tej ostatniej zarzucają między innymi brak wszelkiej ogłady towarzyskiej i umiejętności znalezienia się w salonie.

— Złożono w redakcji *Kurjera Warszawskiego*.

— Jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci męża mego, składam rs. 5 dla pogorzalców Grodna i rs. 5 dla niezamożnych uczniów. *Jadwiga Krupska*.

Nekrologja.

† S. p. Konstanty **Krąkowski**, urzędnik drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, po krótkiej i ciężkiej słabości, rozstał się z tym światem w dniu 19-ym lipca r. b. Stroskana matka wraz z rodzeństwem i pozostałą sierotką, zaprasza krewnych, kolegów i przyjaciół zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 22 lipca, to jest we środę, o godzinie 11-iej rano, w kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —2473—

† S. p. Kajetan **Grzybowski**, b. rejent powiatu Ostrowi, opatrzonej św. sakramentami, zszedł z tego świata w dniu 19-ym lipca r. b., przeżywszy lat 83. W smutku pogrążona żona wraz z dziećmi zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 22 b. m., to jest we środę, o godzinie 10-iej zrana w kościele katedralnym św. Jana, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu o godzinie 5-iej po południu na cmentarz powązkowski. —2476—

† S. p. Jadwiga z Łuczyńskich **Żarska**, żona urzędnika drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzonej św. sakramentami, w dniu 20 lipca 1885 r. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 45. W głębokim smutku pozostały mąż z dziećmi i rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 22-im b. m., to jest we środę, o godzinie 10-iej i pół zrana, w kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 6-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —2478—

† S. p. Władysława z Gwoździowskich **Pajkowska**, żona obywatela ziemskiego, opatrzonej św. sakramentami, przeżywszy lat 23, zakończyła życie we wsi Kały, dnia 17-go lipca 1885 r. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, w dniu 22-im b. m., to jest we środę, o godzinie 10-iej i pół zrana. Wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu nastąpi o godzinie 2 i pół po południu, na cmentarz powązkowski. Na te smutne obrzędy pozostały mąż, rodzice i rodzeństwo zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych. —838—

† S. p. Aleksandra z Chorzeleńskich **Fater**, przeżywszy lat 38, przeniosła się do wieczności po przyjęciu św. sakramentów. W ciężkim smutku pozostały mąż zaprasza rodzinę i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-iej zrana, w dniu 23-im lipca 1885 roku, to jest we czwartek, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. —2482—

† Dnia 12-go lipca r. b. w dobrach swoich Moroczyn, gubernji lubelskiej pow. hrubieszowski, zwalczona ciężką chorobą zakończyła życie s. p. Marja z Czarnockich hrabina **Starzeńska**. Pogrzeb wzorowej chrześcijanki, matrony z cnej odbył się dnia 16-go b. m. w Horodle. Liczny zastęp dzieci i wnuków, krewnych, przyjaciół i życzliwych, którzy pogrzebowi towarzyszyli, świadczy o żywocie pełnym enót i szczerem żalu ich, jaki zmarła po sobie zostawiła. —837—

† Dnia 22-go lipca, to jest we środę, jako w pierwszą rocznicę śmierci, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, o godzinie 10-iej zrana, za spokój duszy s. p. Jana **Wojcieszko**, restauratora, na które pozostała siostra zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2474—

† W dniu 22-im lipca, to jest we środę, jako w dzień imienin nieodżałowanego s. p. Czesława **Wolowskiego**, odbędzie się w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakows.-Pziedmieściu, o godzinie 10-iej zrana msza święta na którą niepościeszni w smutku rodzice zapraszają krewnych i znajomych. —2472—

† We środę to jest dnia 22-go lipca r. b. jako w czwartą bolesną rocznicę śmierci s. p. Ludwika **Kramera**, odbędzie się żałobna przytwa o godzinie 10-iej rano, w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, na którą pozostałe dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2480—

— Krewnym, przyjaciółom, znajomym i wszystkim życzliwym osobom, które raczyły odprowadzić na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki ukochanego męża i ojca b. p. Izydora **Poznańskiego**, składa serdeczne podziękowanie **Rodzina**.

kierunkiem tak zwanych na miejscu komisarzy do spraw włościańskich.”

Według wiadomości *Petersburger Zeitung*, pierwszym radcą poselstwa angielskiego w Petersburgu niedawno, w miejsce p. Kennedy, który otrzymał nowe przeznaczenie do Rzymu, mianowany został p. Grosvenor, który zajmował dotąd dyplomatyczne stanowisko w Pekinie, a sześć lat temu był już sekretarzem poselstwa angielskiego w Petersburgu.

Z Turkestanu piszą do *Moskowskich wiadomości*: „Kwestja afgańska nie przeszła dla nas bez śladu — cały kraj tutejszy interesował się nią żywo, a nawet od słów przeszliśmy już do czynów. Wyprawę uważano tu za rzecz zdecydowaną, wiadomem nawet było, jakie części wojsk mają wejść w skład oddziału turkestańskiego. Bataljony, które miały wystąpić z Taszkentu, miały zastąpić inne sprowadzone z Wiernego, które już nawet wyruszyły w drogę. Jeden z tych bataljonów ma nadejść jutro, a wkrótce przyjdzie tu także pułk kozaków. Wielu kupców, słysząc o ekspedycji, wyprawiło naprzód znaczne transporty towarów; oficerowie wyprzedawali meble i inne ruchomości, a kupowali konie, walizy i inne rzeczy do marszu potrzebne. Lubo nie było urzędowych rozkazów, wojska taszkentkie były gotowe do wymarszu w ciągu dwóch lub trzech dni.”

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”

Kraków 21-go lipca. — Izba handlowa krakowska uchwaliła urządzić w r. 1886-ym wystawę przemysłową w Krakowie.

Lwów 21-go lipca. — Podróż arcyksięcia Rudolfa do Galicji na manewra jesienne mieć będzie charakter wyłącznie wojskowy. Do Lwowa następcą tronu nie przybędzie i w ogóle zamierza unikać uroczystych przyjęć.

(Ajencja północna.)

Petersburg 21-go lipca. — Komisja do uregulowania kwestji żydowskiej wznowi swoje posiedzenia w drugiej połowie września. Między innymi komisja ma roztrząsnąć podniesioną w zachodnim kraju kwestję wzbrouienia żydom zajmowania się handlem w niedziele i w dni świąteczne.

GIEŁDA

dnia 21-go lipca 1885-go roku.

Jak przewidywaliśmy, kurs jest niezmienny w zasadzie. Podstawą do tego są szacowania poranne niezmiennione — i ówne wczorajszym notowanom urzędowym i sygwały nie wyżej 202 m. za 100 rs. na dostawę końcomiesięczną. Jeżeli jednak u nas widniał wzrost kursowy i wzmocnienie usbosobienia. ku końcowi czynności giełdowych, to nie jest to spowodowane przez przyczyny zewnętrzne ale wprost warunki miejscowe, w których przy zapotrzebowaniach znaczniejszych pokup przeważał nad podaż. W skutek tego kursa końcowe były wyższe i mocniejsze, gdyż widząc pokup oddawcy wyczekiwali i starali się go wyzyskać.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 49.72½ bez obrotów. Krótkoterminowe 49.62½, w żądaniu, nieco niżej niż wczoraj, płacono z początku 49.50, później 49.55, 49.57½, jak wczoraj, a w końcu nawet 49.60, przy zrywam pokupie.

Na pomniejsze miasta niemieckie żadnych obrotów nie dokonywano.

Na Londyn 10.07 żądano w obu terminach. Transakcyj żadnych nie robiono.

Na Paryż 40.20, jak wczoraj, bez obrotów.

Na Wiedeń 81.15, przy placeniu równie jak za marki 80.75 z początku, później 80.85 a w końcu nawet 81.95 za 100 fl.

Papiery prawie bez zmiany.

Listy likwidacyjne 89.70 większe, 89.50 mniejsze w żądaniu; na te ostatnie znaleźli się kupujący po 89.25 i 89.35.

Pożyczka wschodnia 95.25, bez różnicy, lecz również tylko w żądaniu.

Listami zastawnymi ziemskimi nie obracano 98.24 za I, 97.25, II, III i IV, 94.30 za V żądano.

Listy miejskie 95.75, 93.75, 92.50, 91.85, za II 93.50, za IV 91.70 płacono.

Listy łódzkie 89, 88, 87.

Akcyj nie dotykano weale.

Godzina 12½. Usposobienie mocne. Za weksle krótkoterminowe na Berlin 49.57½, a nawet 49.60 jeszcze płacono.

J. Wł.

CYRK CINISELLI.

Dziś i codziennie

Wielkie przedstawienie

Początek o godzinie 8 1/2. — Szczegóły w programach. (819)

Nagrodzona **MEDALEM** na tegorocznej Wystawie Fabryka ram złożonych, ołtarzy i ozdób kościelnych **KAZIMIERZA MATULEWICZA**,

przeniesioną została z Leszna nr 12, na ulicę **Długą nr 41, róg Bielarskiej.**

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie pozłotnictwa i rzeźbiarstwa wchodzące, starannie, gustownie i po cenach umiarkowanych. (807)

Zapis uczniów

do klasy przygotowawczej szkoły technicznej dr. Ż. w. terespolskiej, będzie się odbywał włącznie od 17 do 20 sierpnia r. b.

Kandydaci winni mieć od 13 do 16 lat wieku.

Blisze szczegóły w kancelarii szkoły na Pradze, w godzinach od 9 do 11 rano. (2389)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 21-go lipca 1885 r.

Weksle:	Z końc. giełdy	
	żąd.	plac.
Berlin 100 mar. z knótk. ter.	49.62 1/2	—
Londyn 1 funt ster.	10.07	—
Paryż 100 franków " "	40.20	—
Wiedeń 100 guld. " "	81.15	—
Papiery publiczne:		
5% Listy z. z roku 1869 d.	98.25	—
" " " " " " " "	98.25	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	95.75	—
" " " " " " " "	93.75	—
" " " " " " " "	92.50	—
" " " " " " " "	91.85	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	89. —	—
4% Listy likwidacyjne duże	89.70	—
" " " " " " " "	89.50	—
Bilety Banku Ces. s. I, III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
" " " " " " " "	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	95.25	—
II " " " " " " " "	95.25	—
III " " " " " " " "	95.25	—
Listy wileńskie długoter.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-teresp.	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-Łódzk.	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	—	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	—	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ogn.	—	—
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	—	—
Akcje Tow. fabr. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrzel. Tow. fabr. cukru	—	—
Akcje Tow. Lipop, Rau i Lew.	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—

Wyszło z druku wydanie 2-gie dzieła, p. n.:

Wypisy Polskie
złożył **Antoni Bądzkiewicz**,
Część niższa.
Cena kop. 70.

Skład główny w księgarni **K. Prószyńskiego**, Krakowskie-Przedmieście 45. 1985

DYSTYLARNIA Juljana Fuchsa,

zawiadamia Sz. Publiczność i poleca jej względem nowo-otworzonego **Skład** swoich znanych z dobroci wyrobów, jako to: araku, spirytusu, likieru i rozmaitego rodzaju wodek. — Ulica Chłodna № 32, dom p. Wiśniewskiego. 1982

Do sprzedania

BRYCZKI

najnowsze fasonu na jednego i parę koni na spodach żelaznych, naturalna jesionówka, bardzo nisko nawieszona, z gustem wykonana i małe półresorkowe. Chłodna 16, w Zakładzie Stelmachskim. 1986

Szyb do okien

A. FREUND ulica Marjańska № 4,
Telefon Nr 418. 17697

— Dr **Stanisław Kamiński** zamieszkał stale w Nowej-Aleksandrji (Puławach), w domu gdzie poczta. (2442)

— Dr **Antoni Kruszewski** przeprowadził się (tymczasowo) na ul. Wierzbowa nr 2, 1-e piętro, mieszkania nr 2. (2416)

— Dr **Juljan Kramsztyk**, ordynator szpitala dla dzieci, przeprowadził się na **ulicę Graniczną nr 16**. Przyjmuje od 5 — 6 w lecznicy (Niecała 1) od 3—4. (2356)

— Dr **Matlakowski**, ordynator szpitala Dzieciątka Jezus, powrócił z zagranicy i przyjmuje chorych od godziny 4 do 6 po południu. Marszałkowska nr 38 (nowy 120). (2475)

Dr Wacław Horoch przeprowadził się na ulicę Bracką nr 6 nowy. Przyjmuje z cherozami wewnątrz i wieku dziecięcego od 3-iej do 5-iej po południu codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt. (2471)

— Dentyści **B. Gutzman** i **Olga Scholten**, przenieśli mieszkanie na Królewską nr 9, 5-ty dom od Krakowskiego-Przedmieścia. (2360)

2439 **Ludwik Holc**, adwokat przysięgły, przeniósł kancelaryj na ulicę Marszałkowską pod nr 39/109.

— **Kancelaryj** moją przeniosłem do domu p. Rothstadta przy ulicy Długiej pod nr 55. Posiadam akta po adwokacie **Rassumowski**. Przyjmuję klientów pomiędzy 8—10 rano i 4—7 po południu. (2393)

Edward Domański, adwokat.

— **Ferdynand Wagner**, pom. adw. przys., obrońca konsyst. przeprowadził się na ulicę Długą nr 22. (2422)

— **F. Nowicka**, przeniosła pracownię strojów i sukien damskich na ulicę Zimną nr 2, parter, od frontu. (2380)

— Niniejszem zawiadamiam, że **fabrykę i magazyn kwiatów sztucznych**, istniejące dotąd przy ulicy Długiej pod nr 16, z dniem 1 lipca przeniosłam na ulicę **Rymarską pod nr 5, róg Leszna nr 1**. (2366)

Z uszanowaniem **Marja Fitkał**.

— **Kantor Jana Riedla** przeniesiony został na ulicę Chmielną nr 1556, 45 nowy policyjny, do domu p. Łukaszewicza. (2465)

EWA LAPIŃSKA,

właścicielka fabryki kwiatów przy ulicy Niecałej nr 7, wyjechała za granicę. (2444)

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 37 1/2
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 151 1/16
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 109 13/15
Od Listów likwidacyjnych kop. 54 4/5

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 21-go lipca 1885 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
kopiejek				
Pszen. 242 sm. i ord.	—	—	—	—
" " pstra i dobra	—	—	675	—
" " biała	—	—	—	—
" " wyb. (nowa)	—	—	—	—
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	—	—
" " średnie (nowe)	—	—	—	—
" " wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 272 f.	—	—	—	—
Owies (nowy) . . . 142 f.	—	—	288	340
Gryka . . . . . 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Ziemiaki	—	—	—	—
Masło świeże funt	—	—	—	—
" solone pud	—	—	—	—
Siana pud 35	45	—	—	—
Słomy pud 20	25	—	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
" " miękkie " "	—	—	—	—

Cena okowity:

z dnia 21-go lipca 1885-go r.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 48
wiadro rs. 7 kop. 62 1/2

Jabłka suszone

amerykańskie na kompot
otrzymały handle

Braci Wróbel,

pod Kopernikiem i na Starej Poczcie, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście. 1630r

Poszukuje się dzierzawy lub kupna

Garbarni,

będącej w pełnym ruchu i o wyrobionej klienteli, ewentualnie i spółka nie jest wykluczona. Oferty z możliwie szczegółowym opisem prowadzonej fabrykacji uprasza się nadsyłać pod lit. R, 80, poste-restante, Warszawa. 1984

MLEKA

prosto od krów, sprowadzanych świeżo ze wsi, dostać można przy ulicy Wilczej № 21, o godz. 7 rano, 12 w południe i 8 wieczorem. Sprzedaje się także i mleko kwaśne lub zbierane, jak i niezbiierane. Czystość mleka posunięta do pedanterii 1988

ZAKŁAD Bronzowniczo-Cyglerski

M. HORWART,

ulica Ogrodowa Nr 26,

wykonuje wszelkie roboty cyglerskie, jako to: suknie na obrazy kościelne, Modele wszelkiego rodzaju, Sztance, Formy dla perfumierów itp.

Potrzebni są na wyjazd do Moskwy

MUZYKANCY

na flecie, kornecie i trąbce twardej. Wiadomość w Składzie herbaty p. Perłowa i Synów, 7 Warszawa, ulica Nalewki № 10. 1628R

Rs. 10,000

potrzeba zaraz na hypotekę domu murowanego, po pożyczce Towarzystwa 25,000 rs. Pośrednictwo wyłącza się. Oferty uprasza się składać w biurze ogłoszeń Senatorska 18, pod lit. W. H. 120. 1629R

Ostatni Grosz!!

W dniu wczorajszym w przejściu ulicami Długą, Bielarską, Placem Teatralnym, do akeyjnych łazienek, uroniłem **Fortmonetkę** z 5 rublami i innymi dowodami. — Łaskawy znalazca przez wzgląd, że to ostatni grosz i dziś, nie mam o czym wrócić do domu, na prowincję, zechce oddać do kantoru tegoż pisma, pod lit. E. B.

Edmund Borkowski,
Leszno № 18.

szk. 156, do stroja, za ngródz. jakiej zapada. W. Znalazca zechce oddać na Marszałkowskiej 18, pod lit. E. B.

REWOLWER

z czarnego skórze z poprawą platowana i 1983

Fłaszka Mysłowska

Prysznice pokojowe

wiszące i na drągach, poleca

Fabryka i Magazyn
W. Anderszewskiego,
ul. Marszałkowska № 143, 6-ty dom od Ogrodu Saskiego. 1615R

Ostrzeżenie.

Posiadających, lub nabywających **weksle** z podpisem **W. Haack**, iż takowych nie podpisywałem, a tem samem płacić nie będę i rozpowszechniających takowe, sądownie ścigać będę. 1632r

W. Haack.

Ważna Wiadomość!

Otrzymałem nowy transport **Kanarków z gór Harcu** dobrze śpiewających, oraz małe Amerykańskie Ptaszki (Inseparabels) szare i zielone, Papiugi gadające, złote rybki, czarne Pinczery i Mopsy. — Nowo-Senatorska, Hotel Litewski. 1987 **Ernest Peschel**

Lakiery i Farby

polecają Zakłady przemysłowo-chemiczne **W. Karpiński & W. Leppert,** Elektoralna 33. 1126R
Cenniki franco i gratis.

OBICIA papierowe

w wielkim wyborze,
po cenach
niepraktykowane
NIZKICH,
w Składzie
K. SAPIECHY,
ulica hr. Kozeł-
bue № 2.
1538R

Do wynajęcia od 1 Października r. b. nowo-urządzający się lokal na

chambres garnies

złożony z 14 pokoi, na parterze, 1 piętrze, bardzo blisko kolei Warsz.-Wied. Wiadomość Marszałkowska № 114, mieszkania 18. 1442r

ARISTON

z nutami do sprzedania. Nowolipie 2, mieszka. 9, u p. Krasuskiej. Wiadomość od 10 rano do 1 po południu. 1963

Jest do sprzedania

WOLANT

z budką i Karetą potrójną nowego fasonu. — Nowy-Świat № 23. 1941

Magazyn Mebli Piechowskiego i Sp.

przeniesiony został

do domu pod № 114 przy ulicy **MARSZAŁKOWSKIEJ** (róg ulicy Złotej).
Posiada roboty skromne i ozdobne. Przyjmuje obstalunki.—Z powodu **TANIEGO** LOKALU CENY bardzo NIZKIE.

Niżej podpisany Administrator nieruchomości № 1355 lit. F. G., podaje do powszechnej wiadomości, że w Kancelarii Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 56 egzystującej, odbywać się będzie przedemna licytacja in plus, przez opieczetowane deklaracje, na wynajęcie od dnia 19 Września (1 Października 1885 r. mieszkań prywatnych w domu pod № 1355 lit. F. G. przy zbiegu ulicy Szpitalnej i placu Wareckiego położonym.

Licytacja ta odbywać się będzie dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. od godziny 11-ej z rana do 2-ej z południa, a w razie nieukończenia i w dni następne.

Lokale, które przez licytację wydzierżawione będą, są następujące:

I. Na pierwszym piętrze:

1. a) Sześć pokoiów z przedpokojem, kuchnią i schowaniem, № 1-szym oznaczone, cena roczna rs. 750.
2. b) Pięć pokoiów № 2-gim oznaczone, cena roczna rs. 650.
3. c) Siedm pokoiów z przedpokojem i kuchnią pod № 3, cena roczna rs. 750.
4. d) Sześć pokoiów z przedpokojem, kuchnią, spiżarnią, wygodką, dwoma passażami, pod № 4, cena roczna rs. 600.
5. e) Pięć pokoiów z przedpokojem, kuchnią, pod № 5, cena roczna rs. 420.

II. Na parterze:

6. f) Pięć pokoiów z przedpokojem, kuchnią, schowaniem, pod № 6, cena roczna rs. 600.
7. g) Pięć pokoiów z przedpokojem, kuchnią, schowaniem, pod № 7, cena roczna rs. 650.
8. h) Siedm pokoiów z przedpokojem, kuchnią w suterrenach, pod № 8, cena roczna rs. 750.
9. i) Sześć pokoiów z przedpokojem, kuchnią, spiżarnią, wygodką, dwoma passażami, pod № 9, cena roczna rs. 600.
10. k) Cztery pokoje z przedpokojem i kuchnią, pod № 10, cena roczna rs. 400.
11. l) Jedna stancja z kuchnią w niej urządzoną, pod № 12, cena roczna rs. 100.

III. Na poddaszu.

12. m) Jeden pokój i trzy fajatki, w jednej z nich kuchnia, pod № 11, cena roczna rs. 150.

Przytępujący do licytacji mogą składać deklaracje opieczetowane w Kancelarii Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności każdodziennie, do dnia licytacji t. j. do godziny 11 rano 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. — Termin trwania najmu lokali tych, jest od dnia 19 Września (1 Października) 1885 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1888 r.

Licytacja odbywać się będzie przez opieczetowane deklaracje, poczynając od cen rocznych wyżej podanych.

Po tym terminie żadna deklaracja, chociażby korzystniejsza przyjęta już nie będzie. Deklaracje winny być pisane na prostym papierze podług załączonego tu wzoru, z wyraźnym literami bez skrobań i przekreśleń, wypisaniem jaki mianowicie lokal składający deklarację chce wynająć i jaką za takowy cenę roczną płać się obowiązują. — Nadto ponieważ lokale przedmiotem licytacji będące, nie będą wynajęte na kawiarnie, restauracje, szynki, składy materiałów palnych i na zakłady utrzymujące warsztaty, przeto w deklaracji wyrazić należy, że lokal ten na mieszkanie prywatne ma być użyty.

Po tak napisanej deklaracji, pod jej nieważnością, dołączony być ma kwit Kassy Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, na złożone w niej wadium wyrównyujące ¼ części ceny lokalu do niniejszej licytacji podanej. — Od obowiązku składania wadium, nikt uwolnionym nie będzie. — Deklaracje otwierane będą w takim porządku w jakim lokale w niniejszym ogłoszeniu są wymienione, dla tego na kopercie deklaracji należy wyraźnie wypisać, na który mianowicie lokal takowa podana zostaje z wymienieniem numeru lokalu.

Blizsze warunki licytacji, są do przejrzania w Kancelarii Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności każdodziennie od godziny 11-ej z rana do 7-jej wieczorem lub w mieszkaniu podpisanego Administratora przy ulicy Aleje Jerozolimskie, pod № 24 w Warszawie. Administrator **S. Werner.**

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Administratora nieruchomości № 1355 F. G., podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wynająć w domu № 1355 lit. F. G. przy zbiegu ulicy Szpitalnej i placu Wareckiego położonym (tu wymienić lokal i jego numer, skład, oraz na jaki cel), na czas od dnia 19 Września (1 Października) 1885 r. do 19 Czerwca (1 Lipca) 1888 roku i płać za takowy lokal rubli N. N. (wypisać literami) rocznie, poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. — Kwit Kassy Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, na złożone wadium w ilości rsr. N. N. załączam. — Stałe moje zamieszkanie w N. N., pisałem w N. N., dnia N. N., mieszkania N. N. 1885 r. 1622r (Podpisać imię i nazwisko).

Nauka i wychowanie.

Nauczycielka przysposabia do szkół pańienki i chłopców, w domach prywatnych i u siebie. Lekcje muzyki 3 ruble miesięcznie. — Tamże można się egzercytować. Szkolna 8, mieszkania 17. 11687

Potrzebne są nauczycielki na pensję prywatną żeńską, jedna posiadająca język francuzki z konwersacją. Wymagane są świadectwa z ukończenia gimnazjum i patenta wyższych nauczycielek. Porozumieć się listownie przed upływem 15 Sierpnia. Adres: Maria Frank w Nowo-Radomsku. 11644

Kto z pp. amatorów i amatorów chce uczyć się śpiewu kościelnego, może zgłosić się do organisty kościoła parafji Panny Marji na Nowem-Mieście. 11628

Student uniwersytetu posiadający język niemiecki, francuzki, poszukuje lekcji w Warszawie lub na wsi. Oferty przyjmuje kantor Kurjera Warsz. pod literami R. L. 11720

Udzielam kroju sposobem matematycznym, najpewniejszym. Wyuczam w ośmiu lekcjach. Kurs rs. 5. Leszno 49, m. 10. 11733

Niemieckiego z konwersacją udzielam za cenę przystępną. Stare-Miasto 30, mieszkania 5. 11731

Potrzebny jest na wies nauczyciel filolog, dla przygotowania chłopca do klasy trzeciej tamże potrzebny jest francuz, nie mówiący po polsku, w wieku około lat 12, do towarzystwa i wspólnej nauki. Wiadomość przy ulicy Marszałkowskiej № 148, w szkole, po godzinie 8-jej wieczorem. 11580

Osoba w średnim wieku, znająca muzykę, poszukuje demiplace, miejsca nauczycielki do początkujących dzieci, albo damy do warszwa na wyjazd. Wiadomość w czytelni przy ulicy Berka № 12 1605

Gimnazistka z wyższym patentem, muzykalna, poszukuje lekcji. Wiadomość: ulica Dzielna № 1, u Złotowskich. 11801

Lekcje muzyki i francuzkiego języka udzielam prywatnie i u siebie, Marszałkowska № domu 36, na 1-m piętrze. Wiadomość od 1-jej po południu. 11778

Student uniwersytetu poszukuje lekcji. UL Ciepła 12, mieszkania 2. 11784

Młoda francuzka udziela konwersacji po 2 rs. miesięcznie. Pawia 2a, mieszk. 18, od godziny 6—7. 1609

Nauczycielka muzyki posiadająca patent Instytutu muzycznego, poszukuje lekcji za obiadu lub egzercytowanie. Chmielna № 35, mieszkania 14. 11763

Potrzebny uczeń z gimnazjum do przysposobienia chłopczyka do 1-jej klasy. Ulica Przejazd № 13, stróż wskaże. 11762

Posady i prace.

Potrzeba dwóch uczniów od 14 do 15 lat do cukierni. Bielańska № 22. 11708

Potrzebny jest uczeń do jublera. Ulica Miodowa № 1. 11721

Potrzebny jest od 1-go Sierpnia odzwierciany (najodpowiedniejszy byłby b. woźny, emeryt lub dymisjonowany wojskowy). Zającie polega na kontrolowaniu wchodzących i wychodzących. Może być kawaler lub żona. Dowiedzieć się w czwartek 23 b. m. między 10 rano a 2 po południu. Hortensja № 2. 11705

Panna uzdatniona w odrabianiu staników, potrzebna zaraz do pracowni sukien K. Bielskiej, Chmielna № 7. 11726

Potrzebne są osoby, któreby brały damskie neglige do sycia, robota stała. Senatorska 18, w fabryce bielizny w dziedzińcu.

142
nowy,

MARSZAŁKOWSKA

54
stary,

między Placem Zielonym a Świętokrzyską,

TAPETY za BEZCEN,

od 9 kop. rulon, salonowe od 15 kop., złożone od 25 kop., jakoteż praktyczne **ROLETY** do okien, **CERATY** wyborowe, **GZEMSY** do firanek, **CHODNIKI** jutowe i kokosowe, polecają 971r

J. LUBELSKI i S-ka.

Kantor Fabryki Robót Asfaltowych, Mozajkowych i Cementowych, oraz Kantor Loterji i Skład Wyżymaczek,

Ignacego Gantzwohl,

przeniesiony został na ulicę Królewską, pod Nr 41, drugi dom od rogu Grzybowsa, poleca się z robotami, w zakres tegoż fachu wchodzącymi. № Telefonu 491. 1978

Zboże od śnieci,

myszki polnych i innych zwierząt gryzących chroniąca;

Wiedza jest potęgą! znana ze skuteczności zaprawa nasienna Dupuy'a sprzedaje się u niżej podpisanych, w cenie kop. 40 za pakiet, (prócz kosztu przesyłki) do zaprawienia 2-ch korey nasienia wystarczający. — W dowód skuteczności zaprawy Dupuy'a poniżej świadectwo od JW-go Romockiego otrzymane zamieszczamy.

M. LANDY i S-ka,
ulica Leszno № 51 nowy, w Warszawie.

Użycie zaprawy Dupuy'a niewątpliwie wpłynęło na zniszczenie śnieci w pszenicy, a tem samem na uszlachetnienie ziarna, czego doświadczyłem w zbiorze tegorocznym w dobrach Lutomiersk.—**ROMOCKI**, Prezes Tow. Kred. Ziem. w Piotrkowie. 1597R

Pâte des Créoles du Dr Thomson.

Środek, za pomocą którego, w przeciągu kilku minut, można pozbyć się włosów z miejsca, na którym ich mieć nie życzymy; Cena flakonu 2 ruble.

Pâte des Gnomes du Dr Thomson.

Środek na porost i wzmocnienie włosów, brody; jest to jedyny dotąd istotnie skuteczny środek. Cena flakonu 2 ruble.

W Warszawie oryginalne tylko u p. **Aleksandra Lipink**, ulica Wierzbowa, i u p. **Teofila Szulc**, ulica Bielańska № 601B. 1479R

Buchhalter potrzebny jest do interesu pańienki fabryczno-handlowego, z gruntowną praktyką, ładnym piśmem i absolutną akuracją w prowadzeniu ksiąg i ekspedycji. Wiarogodne legitymacje długoletnich zajęć wymagane. Adresy zostawić w kantorze Kurjera Warszawskiego „Very.“ 11706

Mążństwo bezdzietne lub kobieta pojedynczo za usługę przy jednej osobie, dane mieć może na mieszkanie kuchnię. Dobre świadectwa są konieczne wymagane. Wiadomość: ulica Hoża № 7, mieszk. 22, codziennie zrana między 8 a 10 godziną. 11722

Młody człowiek z ukończoną zagraniczną handlową edukacją, posiadający język polski, rosyjski, niemiecki, francuzki i cołowiek angielski, poszukuje umieszczenia. Łaskawe oferty przyjmuje biuro ogłoszeń, Senatorska № 18, pod K. W. 1596

100 rs. otrzyma ten, kto mi się postara o dobrą posadę piwowara w Królestwie Polskiem, w Poznańskiem lub w Galicji, do posady tej mogę stosowna do wielkości browaru kaucję złożyć. Blizsze porozumienie się przyjmuję pod adresem O. P. poste-restante Lwów Galicja. 1595

Młody człowiek, były nauczyciel wiejski, obznajmiony z buchalterją i biurowością, znający dobrze język ruski i częściowo niemiecki, poszukuje zajęcia. Adres: Leszno № 17, mieszkania 24. 11705

Pysownik z realnem wykształceniem, lat 18 liczący, dobrze wychowany, potrzebuje stosownego zajęcia, lub nauki w rzemiośle. Nowogrodzka № 18 nowy, m. 8. 11716

Do zakładu mechaniczno-ślusarskiego, nowo-założonego, przy ulicy Niecałej № 8 (filji), potrzebni są uczniowie i praktykanci. Główny warsztat: Nalewki № 43, wejście z Miłej, w Warszawie. A. Drzewiecki, ślusarz.

Śłużąca z dobrimi świadectwami potrzebną jest zaraz do wszystkiego. Warecka 7, mieszkania 30. 11657

Wynarz zdolny do pszenicy i perłowej kandy, potrzebny. Marszałkowska 142, stróż wskaże. 11662

Osoba ukończywszy kurs buchalterji, z patentem, posiadająca język polski, rosyjski i francuzki, poszukuje posady buchalterki lub kasjerki. Nowy-Swiat 31, m. 11, rano od 10 do 1-jej i od 4 do 6-jej po południu.

Panny zdolne, potrzebne do haftu, za dobrem wynagrodzeniem. Ulica Nowogrodzka № 12 nowy. 11765

Panny potrzebne, maszynistki i podręczne do bielizny męskiej. Ulica Lipowa № 7, mieszkania 9. 11795

Panna uzdolniona w krawiecczyźnie, poszukuje zajęcia w domu prywatnym. Nowy-Swiat № 58 stary, mieszk. 13. 11803

Panna niemka poszukuje miejsca. Sewerynowów № 12, w ogrodzie. 11789

Do bednarza potrzeba jest 2-ch terminatorów w wieku skończonych 15 lat. Wiadomość: ulica Łucka № 11, u Waliszewskiego. 11797

Panny potrzebne do maszyny Whelera.— Wiadomość: Nowolipie № 51A, m. 2. 11792

Potrzebne zaraz 2 maszynistki do bielizny. Świętokrzyska № 23, m. 8. 11756

Na jednej ze stacji drogi żelaznej Iwanogrodzko-Dąbrowskiej wakuje z dniem 1-m Sierpnia r. b. posada bufetowej, którą objąć może paniąka przyzwita i z dobrem wychowaniem. O warunkach dowiedzieć się można w hotelu Drezdeńskim, w nowej oficynie, 2-e piętro, mieszkania № 54, w godzinach od 2-jej do 5-jej. 11776

